

Канцеларија за сарадњу са дијаспором спречила разматрање важних питања за српску дијаспору

«Словенци» прекинули седницу Савета за статусна питања српске дијаспоре

Седница Савета за статусна питања дијаспоре Србије и Срба у региону, која је започета у четвртак 06. јуна 2013. године на високом технолошком нивоу, са директним видео преносом на цео свет, и уз учешће путем видео конференције чланова овог Савета из српске дијаспоре Аустралије и Албаније, прекинута је у петак 07. јуна 2013. године у 12 часова јер су два инструисана «Словенца» тражила да Савет буде прагматичан и разматра питање накнада њихових путних трошкова и предлога Пословника, док су адвокати из Аустралије и Русије, чланови овог Савета, тражили да Савет разматра драматичан положај српског расејања, трагичан положај Срба у региону и геноцид који се у различитим формама спроводи против српског народа и мере за побољшање положаја дијаспоре и укључење у политички живот Србије, на шта овај Савет обавезује и Закон о дијаспори

Снимак седнице 6. и 7. јуна 2013. до прекида можете погледати на <http://www.ustream.tv/channel/savet-za-statusna-pitanja-dijaspor>

Савет за статусна питања дијаспоре Србије, конституисан према Закону о дијаспори и Србима у региону, је први орган дијаспоре Србије и Срба у региону који је започео са радом после двогодишње блокаде којом су ови органи били изложени од стране бившег министра дијаспоре Србије.

Пошто су чланови Савета из различитих земаља српског расејања, па и из Аустралије, и различитих земаља у региону, координатор Савета је у **јануару и фебруару** 2013. године, реализовао електронску седницу Савета са две тачке дневног реда: **(1)** Разматрање повреда Закона о дијаспори и Србима у региону (доношењем Закона о министарствима и Уредбе Владе Србије којим је укинута министарство дијаспоре и формирана Канцеларија за сарадњу с дијаспором и Србима у региону), којима се крши стечено права дијаспоре да послове дијаспоре обавља министарство, и **(2)** Разматрање повреде статуса дијаспоре у погледу права да учествује у утврђивању платформе о Косову и Метохији.

Државном службенику Словеније, који је члан овог Савета, као и неким службеницима и руководиоцима Канцеларије за «сарадњу» са дијаспором нису се свиделе теме дневног реда прве електронске седнице, па је овај «Словенац» добио задатак да тражи да се ова електронска седница не сме одржавати али су три адвоката из Аустралије и један адвокат из Русије, који су чланови овог Савета, успешно објаснили осталим члановима, да је прошло време када је нешто морало да буде предвиђено актима партије, резолуцијама и законима. Електронска седница је одржана и донете су одлуке, јер ни електронска седница ни текстови одлуке нису забрањени законом нити су супротни закону. Осим тога електронска седница је била јединствени могући облик заједничког, оперативног рада чланова Савета за статусна питања дијаспоре, који према чл. 25 Закона о дијаспори и Србима у региону «представља интересе дијаспоре и предлаже мере за 1) побољшање положаја и заштиту индивидуалних и колективних права припадника дијаспоре и 2) стварање услова за укључивање припадника дијаспоре у друштвени и политички живот Републике Србије или повратак припадника дијаспоре у Републику Србију».

Одлуке чланова Савета у оквиру прве електронске седнице Савета усвојене су 6. фебруара 2013. године – једногласно, уз један уздржан глас представника из

Албаније по питању Косова и Метохије (што су сви чланови прихватили као оправданим, због огномне угрожености Срба у Албанији). Али када су већ 08. фебруара 2013. усвојене одлуке достављене Канцеларији за сарадњу са дијаспором, службеници и руководство Канцеларије су покушали су накнадно да цензуришу одлуке, али су ипак доставили ове одлуке Председнику Србије и органима извршне власти, али тек после месец дана, и уз напомену да одлуке достављају «ради информисања» (а не ради поштовања и ради примене јер је то конкретан покушај дијаспоре и Срба у региону да се укључе «у друштвени и политички живот Републике Србије»).

Редовну седницу Савета за статусна питања дијаспоре заказао је, без икаквог дневног реда службеник Канцеларије за сарадњу са дијаспором иако закон и члан 20 Пословника о раду Скупштине дијаспоре и органа Скупштине, предвиђа да седнице заказује председник односно координатор Савета за статусна питања дијаспоре. Овакав позив службеника Канцеларије је опозван јер је Канцеларија признала да службеници Канцеларије немају право сазивања седнице Савета дијаспоре.

Координатор овог Савета је саставио Иницијални предлог дневног реда седнице Савета за статусна питања, који је достављен свим члановима Савета који је позвао да до 17. маја доставе допуне дневног реда. На основу допуна иницијалног дневног реда и у дневни ред Координатор је укључио:

- ❖ питање Пословника о раду Скупштине дијаспоре (на иницијативу члана из Словеније)
- ❖ питање измена и допуна Закона о дијаспори, (на предлог члана из Словачке),
- ❖ питање катастрофалне кадровске политике Владе Србије у избору кадрова који се баве дијаспором (јер је букнуо и скандал око конкурса објављеног у време ускршеих празника за избор астронома у Канцеларији за дијаспору),
- ❖ питање статуса Срба у Босни (јер се испоставило да је и Председник Србије упао у замку коју је координатор Савета покушао да разреши укључењем научника из Србије још 2011. године, али је тадашњи министар дијаспоре спречио да се писмо са питањима упути министру образовања Србије),
- ❖ питање статуса делегата у Скупштини дијаспоре којима је мандат трајао две године и питање предлагања нових делегата на место делегата који су из различитих разлога поднели оставке на дужност делегата (на пре Канцеларије за сарадњу са дијаспором) и
- ❖ друга битана питања која су чланови Савета тражили да се ставе на дневни ред јер су битна за положај српске дијаспоре у расејању и у Србији и Срба у региону.

Координатор Савета је на основу допуна доспелих до 17. маја 2013. године утврдио Дневни ред, дан и време заседања 6. и 7. јуна 2013. године у Београду у свечаној сали Канцеларије за сарадњу са дијаспором и упутио 20. маја 2013. године позив члановима Савета, другим позваним лицима и учесницима седнице са:

- ❖ назнаком известиоца за сваку тачку дневног реда,
- ❖ материјалом за сваку тачку дневног реда,
- ❖ нацртом одлука за сваку тачку дневног реда.

Сви чланови Савета су могли да до 26. маја 2013. до 17 часова по београдском времену могу доставе могућа прецизирања дневног реда.

Службеник Канцеларије који је задужен за «сарадњу» са члановима Савета за статусна питања дијаспоре је на састанку 24. маја 2013. године од координатора Савета за статусна питања дијаспоре тражио:

1. да скине тачку дневног реда број 6: Разматрање кадровске политике Владе Србије у области административних послова који се обављају за потребе дијаспоре (и да се не истичу негативне последице те политике по дијаспору),
2. да се следеће тачке дневног реда разматрају првенствено на другим саветима Скупштине дијаспоре:
  - a. тачка 8 Дневног реда (Разматрање положаја српског народа и грађана Србије у технологији економског геноцида ..) да се не разматра на Савету за статусна питања дијаспоре већ да се предложи њено разматрање на Савету за економска питања дијаспоре (значи не на оба Савета), па је координатор прихватио да се разматра и на Савету за економска питања дијаспоре
  - b. тачка 13 предлога Дневног реда (Разматрање положаја Срба и дијаспоре на коришћење свог јединог писма - азбуке и српског језика ...) првенствено на Савету сарадњу дијаспоре у сфери културе, просвете и спорта те се координатор Савета сложио да се ова питања разматрају и на том Савету дијаспоре па чак да представници оба савета буду присутна на обе седнице,

25. и 26. маја 2013. године Директорка Канцеларије за сарадњу са дијаспором је посетила Словенију, али се није сусрела са представницима свих организација српске дијаспоре у Словенији, него првенствено са словеначким бизнисменима (према подацима службеника Канцеларије за сарадњу са дијаспором) и са Николом Тодоровићем (према признању самог Николе Тодоровића на седницама 6. и 7. јуна 2013. на којима се клео часним крстом да о дневном реду није разговарао са Славком Драшковић).

Да ли је директорка Канцеларије за «сарадњу» са дијаспором ове команде за ултимативним захтевима за скраћивање дневног реда дала још у Београду или их је издиктирала из Словеније не зна се.

Факат је да је после 26. маја 2013. године као рока за достављање прецизирања у погледу материјала и предлога дневног реда реаговао:

1. **27. маја 2013. године** Звонко Шошевић, виши саветник у Канцеларији за сарадњу са дијаспором је у електронском писму достављеном свим члановима савета осим координатору Савета, прецизирао да је од Божидара Митровића на састанку 24. маја 2013. године захтевао да, са утврђеног дневног реда за седнице Савета за статусна питања дијаспоре, скине следеће тачке дневног реда:
  - a. тачку број 6 Дневног реда: Разматрање кадровске политике Владе Србије у области административних послова који се обављају за потребе дијаспоре (и да се не истичу негативне последице те политике по дијаспору), што координатор за Статусна питања није прихватио, јер је објаснио да многе новине пишу о протесту службеника Канцеларије и српске јавности о неправилностима у пријему некаквог астронома или астролога у овој Канцеларији,
  - b. тачку број 7 Дневног реда (Разматрање става везаног статус Срба у БиХ и статус других народа у Србији у односу на одређење припадности појединца према римском, територијалном поимању статуса/државе и према словенском поимању статуса/припадности појединца друштву), што није прихаћено од стране координатора Савета, јер је и 2011. министар незаконито и сада се види на штету Председника Србије спречио да се ово питање реши уз учешће српских научника,
  - c. тачку број 8 Дневног реда (Разматрање положаја српског народа и грађана Србије у технологији економског геноцида ..) те да се ово питање разматра

искључиво на Савету за економска питања, што је одбијено од координатора и предложено да се и остали органи дијаспоре укључе у решавање овог питања, а не да се Савет за статусна питања искључује од решавања иако је иницирао ово питање као суштствено не само за положај него и опстанак српске дијаспоре,

- d. тачка број 13 Дневног реда (Разматрање положаја Срба и дијаспоре на коришћење свог јединог писма - азбуке и српског језика ...) те да се ово питање разматра искључиво на Савету сарадњу дијаспоре у сфери културе, просвете и спорта али је координатор такав предлог одбио јер се претходно сложио да се ова питања разматрају и на осталим органима дијаспоре.

2. **29. мая 2013. године, електронским писмом** и Никола Тодоровић са истоветним захтевима, иако је још 24. маја 2013. крајње помишљиво саопштио да је материјале за седницу уредно и на време добио. У прилогу писма од 29. маја Тодоровић је подвукао **«Придружујем се ставу службеника канцеларије»** и поновио да треба да се скину са дневног реда следеће тачке:

- 1.) тачка 8. (Разматрање положаја српског народа и грађана Србије у технологији економског геноцида ..).
- 2.) тачка 13 Предлога дневног реда (Разматрање положаја Срба и дијаспоре на коришћење свог јединог писма - азбуке и српског језика ...).
- 3.) тачка 7 дневног реда (Разматрање става везаног за статус Срба у БиХ и статус других народа у Србији у односу на одређење припадности појединца према римском, територијалном поимању статуса/државе ...).
- 4.) тачке 6 предложеног Дневног реда (Разматрање кадровске политике Владе Србије у области административних послова који се обављају за потребе дијаспоре).
- 5.) тачка 5 дневног реда, а која се односи на захтев за пријем код председника Републике Србије и других највиших руководилаца власти у Србији у вези извршња већ донетих одлука Савета за статусна питања од 6. фебруара 2013. године.

Редовна седница Савета за статусна питања дијаспоре Србије је започела је са радом 6. јуна 2013. године у 11 часова у свечаној сали Канцеларије за сарадњу са дијаспором.

Седницу је отворио координатор Савета за статусна питања у својству председника односно председавајућег и констатовао да се врши јавни видео пренос, как оби и чланови Савета из Аустралије и члан из Албаније и остали чланови Савета могли да учествују у раду Савета.

6. јуна 2013. године на седници Савета за статусна питања дијаспоре Никола Тодоровић је поновио своје захтеве да се са дневног реда скину поједине тачке дневног реда, **али није могао да прецизира тачно које тачке треба скинути**, тако да су службеници Канцеларије за сарадњу са дијаспором Шошевић и Татјана Јокановић, почели да му наглас «дошаптавају» које тачке треба избрисати са дневног реда, због чега су опоменути од председавајућег седнице.

Уз такву «сарадњу» вишег и самосталног саветника Канцеларије Никола Тодоровић је затражио да се из дневног реда уклоне (смакну, јер наводно није могао да се сети српске речи «скину» иако је очигледно да ако му није дат налог 25. маја дат му је сигнал 27. маја) тачке:

- ❖ 4 Дневног реда: Утврђивање предлога «Правилника о процедури одређивања двогодишње ПРЕСТОНИЦЕ СРПСКОГ РАСЕЈАЊА», ради побољшања финансијског и статусног положаја српских организација у расејању и региону,
- ❖ 5 Дневног реда: Извештај координатора Савета за статусна питања дијаспоре о **игнорисању** (супротном Закону о дијаспори и Србима у региону) од стране државних органа у Србији, чиме се онемогућава укључење дијаспоре у политички живот Србије,
- ❖ 6 Дневног реда: Разматрање кадровске политике Владе Србије у области административних послова који се обављају за потребе дијаспоре,
- ❖ 8 Дневног реда (Разматрање положаја српског народа и грађана Србије у технологији економског геноцида ..)
- ❖ 9 Дневног реда: Разматрање:
  - ✓ права организација из дијаспоре и Срба у региону на обраћање Канцеларији за дијаспору, евидентирање тих захтева, начин њиховог извршења и
  - ✓ структуре извештаја одговорних лица Канцеларије за сарадњу са дијаспором о посетама организацијама српске дијаспоре и Србима у региону.

Координатор Савета за статусна питања је објаснио Николи Тодоровићу и свима који су учествовали у раду физичким присуством и у форми видео и скајп конференције да је Дневни ред утврђен од стране Божидара Митровића, као координатора/председника Савета, на основу иницијативног предлога координатора, допуна свих чланова Савета, сугестија Канцеларије за сарадњу са дијаспором које су прихваћене и прецизирања која су достављена и да се ни једно питање које је утврђено у Дневном реду не може скидати јер би то било некоректно према предлагачима и оним члановима који су добили и материјал и нацрте одлука а учествују у форми видео конференције која има своје недостатке због кашњења видео сигнала од неколико минута за Аустралију и тешког скајп укључења свих чланова Савета који учествују у електронској форми.

Члан из Словеније Никола Тодоровић је био одмах против и:

1. ултимативно је тражио да се све тачке дневног реда које је поброја удаље из Дневног реда,
2. да гласају само присутни чланови Савета па се Позвао се на став 3 члана 21 Пословника о раду Скупштине дијаспоре и Срба у региону који је на основу чл. 16 Закона о дијаспори и Србима у региону усвојен 3. јула 2010. године, по којој се одредби одлуке доносе већином гласова присутних чланова.

У рад седнице су се укључили чланови Савета из Аустралије који су адвокати и они су се позвали на став 5 члана 20 истог Пословника Скупштине Србије који се предвиђен за поглавље 4 Образовање сталних радних тела Скупштине и избор чланова, који став гласи: «**Дневни ред седнице утврђује председник савета, на основу предлога чланова савета**».

Деструктивно понашање члана Савета из Словеније и посебно његово инсистирање да се из дневног реда искључи разматрање извештаја о начину извршења одлука Савета за статусна питања о укључењу дијаспоре у утврђивање Платформе о Косову и Метохији, приморало је председавајућег седнице да упита Николу Тодоровића:

1. да ли је тачно да сте Ви државни службеник Словеније,
2. да ли је Словенија признала Косово и Метохију.

Пошто је одговор на оба питања био позитиван Божидар Митровић је указао Николи Тодоровићу да би сви чланови Савета за статусна питања разумели да се он уздржао од гласања на првој електронској седници по овом питању али да је недопустиво да он спречава да се на седници размотри како је та одлука (која нема никакво обавезујуће дејство за било који орган у Србији) достављена надлежним органима извршне власти, Председнику Србије, Скупштини Србије и како је примљена од тих органа.

Другог дана заседања Савета за статусна питања дијспоре поново су Никола Тодоровић и Стане Рибич створили проблем када је председавајући Божидар Митровић отворио дискусију о тачки 4 Дневног реда о **Правилнику о процедури одређивања двогодишње «Престонице српског расејања»** и истакао да је ова идеја размотрена:

- ❖ на седници Управе Регионалне друштвене организације «Обједињење Срба» у Москви, којој је пре неколико година присуствовала Славка Драшковић, у својству директорке Представништва Конгреса српског уједињења из САД, која је подржала ову идеју, па је на том састанку предложено да Чикаго као највећи град српске дијаспоре буде прва престоница српског расејања,
- ❖ на заједничком састанку Регионалне друштвене организације «Обједињење Срба», Москва, «Сербское земљачество», Москва, фолклорно друштво «Тамо далеко», Москва, са Славком Драшковић у Амбасади Србије у Москви, када је директорка Канцеларије за дијспору замољена да ту иницијативу достави свим акредитованим организацијама српске дијаспоре, како би се добиле повратни предлози и иницијативе у циљу што интензивнијег повезивања организација српске дијаспоре из целог света.

Никола Тодоровић је оценио да идеја није лоша али да не може:

- ❖ да се о њој изјашњава јер је тражио да се та тачка дневног реда смакне/скине са дневног реда,
- ❖ да ипак констатује да идеја иако је добра у форми нацрта Правилника је истакао да је идеја о Правилнику о процедури одређивања двогодишње «Престонице српског расејања» не може да се предложи Скупштини дијспоре као предлог одлуке јер Правилник не садржи све елементе,

Стане Рибич се одмах прикључио ставу Николе Тодоровића да је идеја добра али да Правилник није детаљан и да га не треба предлагати Скупштини дијаспоре.

Координатор и председавајући Савета је позвао Николу Тодоровића и Станета Рибича да не врше дискриминацију јер су:

1. добили реч по овој тачки дневног реда коју није предложио појединац већ организација из Москве која је пренета директорки Канцеларији за сарадњу са дијаспором на састанку три друштвене организације из дијаспоре и сада виде да није било основа да се ова тачка дневног реда смиче/скида са дневног реда,
2. су сви чланови Савета који физички присуствују седници били коректни и нису стављали посебне примедбе на недовољно систематичну и уз све то усмену анализу «актуалне статусне проблеме Срба у расејању и могућности њиховог решења и утврђивање закључака о унапређењу положаја дијаспоре», коју је изложио Стане Рибич, па су сви чланови Савета ипак гласали да се и овако несистематизована анализа «Прими к знању и буде основ за даљи» систематичнији рад Савета и поделу задужења и одржавање консултативних састанака, док он сада писани текст спречава да се макар као идеја достави Скупштини дијаспоре,
3. сви чланови Савета који присуствују седници су подржали усмену идеју Братислава Живуловића да се поводом прве тачке дневног реда (иако је

очигледно да је недорађена, да има многе мане, али да може бити иницијална да се приступи њеном разматрању као облика обезбеђења средстава за пројекте дијаспоре и рад органа дијаспоре).

Обзиром да Станету Рибичу нису били довољни било какви апели и аргументи, већ је слепо следио ставове државног службеника из Словеније Николе Тодоровића, координатор је шокиран таквим приступом, поставио Станету Рибичу неколико питања:

- 1) Б. Митровић: чије је име Стане?
  - а. одговор С. Рибича: моје
- 2) Б. Митровић: добро Твоје, али чије је то име?
  - а. одговор С. Рибича: моје име, које су ми дали моји родитељи,
- 3) Б. Митровић: добро кажи ми – које си Ти националности?
  - а. одговор С. Рибича: српске националности
- 4) Б. Митровић: добро, кажи ми чије је презиме Рибич, или тачније које је националности Твој отац?
  - а. одговор С. Рибича: мој отац је Словенац. Име му је Франц.
- 5) Б. Митровић: то је добро и Тиме треба да се поносиш. А које Ти је националности мајка?
  - а. одговор С. Рибича: моја мајка је из околине Рибнице у Босни и Херцеговини.
- 6) Б. Митровић: Захваљујем. Треба да се поносиш својим родитељима јер сви треба да се поносе својим родитељима, без обзира које су националности.

Ова два члана Савета и њихови «суфлери» из Канцеларије за «сурадњу» очигледно живее још у епохи социализма и не познају довољно процедуру утврђивања дневног реда нити прописе у Србији, који су се колико толико приближили европским стандардима. Тако ако се примењује аналогија прописа о сазивању скупштина друштава Закон о привредним друштвима јасно одређује:

- ❖ ст. 5 чл. 20 Закона о привредним друштвима: «на седници се може расправљати и одлучивати **о питањима на дневном реду**, а о другим питањима **само ако сви чланови присуствују седници** и ако се ниједан члан не противи, осим ако је оснивачким актом другачије одређено», због чега сам и тражио да допуне које је предложио Стане Рибич добију изјашњење од свих чланова Савета,
- ❖ члан 205 и чл. 337 истог Закона предвиђају могућност да један или више акционара, овде чланова предложи **«додатне тачке за дневни ред»** као и члан 338 истог Закона који даје право суду да, у ванпарничном поступку, **допуни дневни ред**, и ни један једини члан Закона **не предвиђа могућност** да било који акционер или у овом случају члан, **може по задатку из комитеје да скине/смакне неку тачку**, коју је тражио да се унесе у дневни један или више чланова, у овом случају Савета за статусна питања.
- ❖ члан 336 овог Закона који се односи на Дневни ред јасно одређује **«Дневни ред утврђује се одлуком о сазивању седнице** Скупштиене **коју доноси одбор директора»** а у овом случају став 5 чл. 20 Пословника Скупштине Србије који се предвиђен за поглавље 4 Образовање сталних радних тела Скупштине и избор чланова, који став гласи: **«Дневни ред седнице утврђује председник савета, на основу предлога чланова савета»**, те нема никакве дилеме да сам могао допустити да се тачке утврђеног Дневног реда смичу/удаљују.

У том смислу координатор Савета за статусна питања је доставио подпредседнику Скупштине дијаспоре Србије и Срба у региону форму Дневног реда јер је очигледно

да нацрт који су му припремили службеници Канцеларије за сарадњу са дијаспором поново нема:

- ❖ ни битне теме, нити је Дневни ред достављен делегатима да би имали могућност да га допуне иако је заседање заказано за 5. и 6. јули 2013. године у Скупштини Србије,
- ❖ нема извештача па ни једна тачка дневног реда неће бити довољно систематизована,
- ❖ нима ни једног нацрта одлуке за било коју тачку дневног реда, осим што је Савет за статусна питања доставио нацрт одлуке, која ће као и 2011. године нестати у фијокама несптручних службеника ове Канцеларије који немају било какву одговорност за примљени материјал,
- ❖ већ је припремљено да се овако лошом припремом Скупштина дијаспоре претвори у Хајд парк где свако говори о чему хоће, али је време ограничено да се делегати фасцинирани Скупштином Србије секу и онемогуће било шта систематично да реше на добро дијаспоре.

На заседању Савета 7. јуна 2013. године Божидар Митровић је предложио да се Правилник о процедури одређивања двогодишње «Престонице српског расејања» прихвати као идеја и да се тако достави као идеја Скупштини дијаспоре Србије на детаљнију припрему јер се подпредседник Скупштине дијаспоре и Срба у региону до Скупштине по том питању може консултовати са надлежним органима извршне власти, Скупштине Србије и припремити са члановима Савета детаљније ту тачку дневног реда за Скупштину дијаспоре Србије.

Како су и у таквој формулацији С. Рибич и Н. Тодоровић били против усвајања такве одлуке, председавајући је констатовао да то очигледно чине из некаквих идеолошких разлога.

Стане Рибич се јавио за реч и тражио да се размотри питање:

- ❖ накнада за службена путовања чланова Савета на ову и друге седнице,
- ❖ измена и допуна Закона о дијаспори и Србима у региону.

С. Рибич није ни овог пута ограничаван у времену иако је демонстративно прекорачио време да би изазвао прекид седнице, јер претходно навео да мора да напусти седницу због другог састанка и хитног повратка у Словачку.

С. Рибич је тражио од Звонка Шошевића да информише чланове Савета – у којој фази се налазе измене и допуне Закона о дијаспори.

Пошто је Звонко Шошевић економиста није могао правилно нити прецизно да информише чланове Савета у којој се фази налази иницијатива о измени Закона о дијаспори, већ је указао да је Божидар Митровић члан Радне групе, али је и ту побркао термине „утврђен“, „предлог измена“, па је Божидар Митровић појаснио да је:

- ❖ члан Радне групе за иницирање измена и допуна Закона о дијаспори,
- ❖ да је одржана без његовог учешћа конститутивна седница Радне групе,
- ❖ да је председавајући те Радне групе одбио да закаже Радну групу у време када је Божидар Митровић био у Београду да би помогао да се рад ове радне групе постави на добре основе,
- ❖ да је некакав текст о изменама Закона о дијаспори достављен међуресорној групи Владе Србије, а да није достављен члановима радне групе нити је разматран на радној групи,
- ❖ да је Божидар Митровић:

- ✓ имао примедбе на записник са конститутивног састанка Радне групе јер није достављен Дневни ред седнице, нити је постојало било каквог реда у дефинисању процедуре рада групе,
- ✓ имао примедбе на накнадно од анонимног састављача откуцан „предлог“ измена и допуна Закона о дијаспори који у правно техничком смислу не може да се назове ни идејама о изменама и допунама било ког акта а камоли Закона, или предлогом измена Закона,
- ✓ предлага да Радна група треба прво да направи табелу (1) проблема дијаспоре и битних питања, (2) питања која се у закону требају променити и које све промене то изазива у конкретним члановима Закона о дијаспори и другим законима, а тек онда да се формулишу (3) конкретне измене појединих чланова Закона, што мора задовољити минимум форме и садржаја правне норме,

Стане Рибич је затражио да се направи пауза у раду седнице Савета за статусна питања на пет минута па је у 12 часова направљена пауза у емитовању видео преноса седнице, на молбу Станета Рибича.

Том приликом С. Рибич је:

- ❖ изнео примедбе Шошевићу да су морали да „обаве разговор са председавајућим“ које тачке дневног реда мора да скине, али му је Б. Митровић објаснио да су та времена инструкција из комитета прошла, а Шошевић је објаснио да из Канцеларије нису имали овлашћења да скидају тачке дневног реда већ су то препустили члановима Савета,
- ❖ предложио да се седница прекине и настави други дан јер није добро припремљена и он мора хитно да се врати у Словачку јер су га изненада звали из Словачке због неког конкурса за средства у органима Словачке, али је Божидар Митровић инсистирао да се седница настави јер је материјал достављен на време по свакој тачки дневног реда као и нацрти одлука и да никад у историји министарства дијаспоре једна седница дијаспоре није била тако добро припремљена.

Стане Рибич и Никола Тодоровић су запретили да ће напустити седницу, на шта им је Божидар Митровић рекао да је то њихово право и да им то нико не може забранити, али да не требају између себе да солидаришу не слушајући било какву аргументацију и да неће дозволити да се седница због њихове солидарности на штету разматрања битних за положај српске дијаспоре питања, прекине.

Никола Тодоровић и Стеван Рибич су ипак напустили седницу.

Божидар Митровић, Братислав Живуловић и чланови из Аустралије су у 12.10 минута тражили да се седница настави и да се настави видео пренос седнице како би чланови изван Србије могли да наставе учешће у заседању Савета.

Звонко Шошевић је немајући никаква права на то, као службеник Канцеларије за сарадњу са дијаспором прекинуо седницу Савета за статусна питања дијаспоре. Исти службеник је пре месец дана покушао да је сам закаже седницу Савета за статусна питања без дневног реда и без једног јединог материјала, али је тада ипак прихватио да је погрешно. Да ли ће и овог пута З. Шошевић да изрази извињење за прекид седнице не знамо.

Исти службеник је био члан тима Министарства дијаспоре која се на Скупштини дијаспоре 2011. године:

- ❖ када су се службеници Министарства дијаспоре исто овако отворено ставили на страну бившег председника Скупштине дијаспоре и спречили критику на његов рачун, јер су у ствари прикривали свој нерад, нестручност и покушаје да манипулишу и цензуришу органе дијаспоре,
- ❖ толико лоше припремила Скупштину дијаспоре да председник и органи дијаспоре (изузев Савета за статусна питања дијаспоре) нису доставили ни један нацрт одлуке, па ни Скупштина дијаспоре није усвојила ни једну одлуку о чему средства јавног информисања у Србији, по инструкцијама из „центра“, нису донела ни једну једину вест,
- ❖ спречено је одржавање наставка седнице Скупштине дијаспоре истим оваквим једностраним решењима службеника Министарства дијаспоре, који су забранили одржавање Скупштине дијаспоре 2012. године, због чега је координатор Савета за статусна питања дијаспоре поднео кривичну пријаву против тадашњег Министра дијаспоре.

Божидар Митровић је објаснио Звонку Шошевићу у најбољем и најкоректнијем тону:

1. да је Звонко Шошевић покушао Божидару Митровићу да одузме реч и на Скупштини дијаспоре у јулу 2011. године али су то спречили Мића Јакшић, Божидар Митровић и остали делегати који су саслушали извештај до краја али никаква одлука није донета управо због нестручности службеника Министарства,
2. да је Звонко Шошевић и на овом заседању поновио пристрастност коју су службеници Министарства дијаспоре показали на Скупштини дијаспоре у јулу 2011. године, када су:
  - a. исто, као и данас Шошевић ставили на страну једног од мишљења,
  - b. изазвали прекид Скупштине дијаспоре, и онемогући да се у суботу она настави, како је заказана,
  - c. спречили да се донесе било каква одлука Скупштине дијаспоре Србије, како и данас Шошевић ликује у свом извештају од 7. јуна 2013. године да „је заседање Савета за статусна питања завршено без одлука и закључака“, са чиме се не би сложили вероватно ни Тодоровић и Рибич, који су му били помоћници у том послу,
3. да је саботирање и прекид седнице био унапред планиран и да је Н. Тодоровић на заседању 07. јуна 2013. године понови речи Шошевића, које је изрекао претходног дана не знајући да видео пренос у паузи заседања у 13 часова није прекинут,
4. позвао Звонка Шошевића да се настави видео пренос као облик заседање Савета, како су тражили чланови из Аустралије који су разговарали о томе телефоном и са Звонком Шошевићем, који је био неумољив и прекинуо заседање и даљи видео пренос, чиме је онемогућио рад осталих чланова у седници.

Због свега изнетог у складу разматраног предлога ПРВЕ ДОПУНСКЕ ТАЧКЕ Дневног реда Савета за статусна питања дијаспоре Србије, предложио сам да се у циљу превазилажења незаконитог прекида седнице од стране службеника Канцеларије за сарадњу са дијаспором, седница настави у форми лектронске размене и гласања електронским путем од стране свих чланова Савета за статусна питања дијаспоре по свим прецизираним на самој седници и у достављеним материјалима.

Ко год погледа Записник заседања Савета за статусна питања дијаспоре до прекида и тачке које су требале да се разматрају видеће да су службеници Канцеларије за сарадњу са дијаспором организованом саботажом припреме седнице желели да спрече разматрање питања битних за заштиту положаја/статуса српске дијаспоре и да прикрију нестручан рад и незнање у Канцеларији за статусна питања и намерно катастрофалну кадровску политику Владе Србије у избору кадрова који треба да пруже стручну и административну помоћ званичним органима дијаспоре.

Службеник Канцеларије за сарадњу са дијспором Звонко Шошевић:

- ❖ намерно није проследио писмо Марку Башановићу из Албаније директно на његову електронску адресу, па овај члан Савета није могао да допутује на седницу,
- ❖ није доставио или сачинио ни један једини материјал за седницу Савета и поред писаних захтева координатора Савета, због чега је координатор Савета био принуђен да све материјале сам формирао и достави свим члановима Савета,
- ❖ није доставио адресе и телефоне свих чланова Савета за статусна питања дијспоре, већ злурадо домишља на почетку свог муњевитог Извештаја од 7. јуна 2013. године, да је од 17 чланова Савета за статусна питања на седници присуствовало свега четоро чланова, иако зна да у раду Савета учествује свега 11 чланова који су потврдили своје учешће у Савету, што је последица начина рада министарства и канцеларије,
- ❖ ни речју не спомиње у свом извештају од 7. јуна 2013. године став 5 чл. 20 Пословника о раду Скупштине дијспоре (у поглављу 4 Образовање сталних радних тела Скупштине и избор чланова), који гласи: «Дневни ред седнице утврђује председник савета, на основу предлога чланова савета», не само зато што он нема о било којој одредби закона или одредби пословника већ зато што неће да покаже да нису били основани захтеви за скраћивање Дневног реда који утврђује председник Савета пре седнице да би сви материјали и нацрти одлука могли да буду правовремено достављени, што није важило у време социјализма!!

Канцеларија за сарадњу са дијспором је против систематичног, стручног рада Б. Митровића организовала вербалне нападе на Божидара Митровића од стране:

- ❖ самозваног делегата Скупштине дијспоре из Кијева, који умишља да је он некаква кровна организација за ЕвроАзију,
- ❖ Чобана, делегата из Немачке који не дозвољава да се на Скупштини дијспоре разматра било које „српско питање“ осим прагматичних питања накнаде путовања и питање бољег уклапања Срба у политички живот Немачке.

Канцеларија за сарадњу са дијспором јавно демонстрира самодовољност, произвољност и нестручност јер више година постоји тенденција „поверљивих личности“ да се послови дијспоре врате у окриље далеко затворенијег система Министарства спољних послова, где нема места органима дијспоре и њиховој самосталности.

Зато ликују због прекида седнице Савета не ова два „Словенца“ већ наручилац њиховог (не)дела из Београда, који је у свом муњевитом извештају од 7. јуна 2013. обзнанио целој дијаспори да **„је заседање Савета за статусна питања завршено без одлука и закључака“** иако то није тачно и неће бити тачно ако чланови Савета за статусна питања покажу довољно свести и не дозволе бирократама да понове саботажу коју су организовали 2011. године када су заиста успели да Скупштина дијспоре не донесе ни једну једину одлуку.

Зато мудри српски народ и каже **„Не пада снег да завеје брег, него да свака звер покаже свој траг“**, па је муњевити извештај службеника Канцеларије за „сарадњу“ са дијспором од 7. јуна 2013. доказ о нестручном раду службеника Канцеларије за сарадњу дијспоре, њиховом пристрасном деловању и саботирању рада органа дијспоре и конкретно Скупштине дијспоре (која 2011. године заиста **није донела ни једну једину одлуку**, а 2012. године није ни одржана, због чега је Божидар Митровић поднео кривичну пријаву против бившег министра дијспоре).

Синхронизовани напори службеника Канцеларије за сарадњу са дијаспором и њихових „послушника“ очигледно су усмерени да:

- ❖ блокирају рад Савета за статусна питања дијаспоре, и других органа дијаспоре Србије,
- ❖ наметну да се Савет за статусна питања дијаспоре и други органи дијаспоре баве маргиналним (небитним, споредним) питањима, због чега се годинама Скупштини дијаспоре не достављају Дневни ред са битним питањима, материјали, не постоји било каква припрема и систематизација тема, не постоје известиоци по појединим тачкама дневног реда, не достављају се нацрти одлука, чиме се рад овог органа претвара у Хајд парк и циркус,
- ❖ спрече да се Савет за статусна питања бави оним што му је према члану 25 Закона о дијаспори и Србима у региону основна дужност а то је да **«представља интересе дијаспоре и предлаже мере за стварање услова за укључивање припадника дијаспоре у друштвени и политички живот Републике Србије»**
- ❖ спрече узајамно и слободно повезивање организација српске дијаспоре мимо језуитско-бољшевичких контролора, који су инсталирани у појединим институцијама у самом Београду, и спрече одређивање двогодишње престонице српског расејања јер је у опцији био град Чикаго и Москва,
- ❖ спрече да Савет за статусна питања постави питање неспорне нестручности кадрова у Министарству дијаспоре, који се баве искључиво личним бизнисом и мешетарење, што више не крију ни у самој Канцеларији за сарадњу са дијаспором,
- ❖ спрече да се **створе услови за укључивање припадника дијаспоре у друштвени и политички живот Републике Србије, јер је очигледна политичка превара и само формирање Скупштине дијаспоре, чије одлуке ничим нису инкорпорирани у политички систем земље, па нису ни декларативне а камоли обавезујуће за било који орган у земљи Србији.**

Кад је Божидар Митровић изабран за координатора Савета за статусна питања дијаспоре поставио је једини услов принцип «Може више, не може мање», по коме нико не може од њега тражити да мање ради, лошије ради, и мање зна и да не примењује своје знање на добро српског народа и српске дијаспоре. То је због тога што спортиста вреди онолико колико му вреди најслабији орган битан за тај спорт, а друштво или заједница вреди онолико колико му вреди најбољи појединац у једној области, под условом да га не скраћују на меру најлошијих, како је, код нас пуно пута рађено.

Од тих манира се морамо одвицати и тај принцип је добро познат и овим нашим «Словенцима» који су напустили седницу.

Ја сам им рекао да нико не може да им забрани да оду. Исто тако немам ни силе ни снаге да спречим ме они и њихови «налогодавци» смакну (физички или несувислим писмима који су већ из Кијева и Канцеларије почели да разашилу), како су ликвидирали многе представнике дијаспоре, само зато што су другачије мислили, али док сам ја координатор Савета за статусна питања **да смичу оно што су други предложили и да скраћују оно што други знају**, а може бити корисно за заштиту српског народа и српске дијаспоре – једноставно неће моћи.

«Није вино пошто приђе бјеше, није свијет оно што мишљасте», «ал тирјанству стати ногом заврат то је дужност људска најсветија».

У жељи да ме присили да смакнем/удаљим неке за одређење мера заштите српске дијаспоре и њеног положаја битне тачке дневног реда Н. Тодоровић ми је саопштио «да сам диктатор». Морам га известити да то за мене ништа није ново. Када сам био 1977. године руководилац – волонтер летњег карате семинара у Трпњу најпознатији карате инструктори су ме звали «Стаљин», «Атила» али зато учесници семинара «Бич Божји» јер је први пут у историји таквих семинара сваки инструктор па и они са највишим карате звањима морао бити 10 минута пре почетка тренинга па и оног који је почињао у 6 часова, да бих им ја исплатио накнаду за тај час и дневницу за тај дан. Али исто тако када сам био председник Карате савеза Београда, Београд је био центар карате спорта целог света и на наша такмичења су долазиле репрезентације свих најбитнијих карате сила света а што је најважније објединио сам све карате стилове и нико није имао у било чему мање права него сви остали.

У том смислу позивам јавно све чланове Савета за статусна питања дијаспоре и Срба у региону, све делегате у Скупштини дијаспоре и све у Канцеларији за сарадњу са дијаспором а посебно Председника Србије и органе извршне власти Србије да хитно створе услове за нормалан и стручан рад органа дијаспоре, па и оно што оправдано тражи Стане Рибич да се обезбеде и накнаде за пут члановима органа дијаспоре при доласку у Београд, и посебно да се омогући да органи дијаспоре у решавању положаја дијаспоре могу да се повежу са свим компетентним организацијама и органима у Србији и посебно са научним и образовним институцијама, ради успешнијег решавања статусних питања дијаспоре и Срба у региону.

И поред ових организованих напада и системске саботаже српске дијаспоре Савет за статусна питања ће и даље часно да извршава свбоју законску обавезу да **«представља интересе дијаспоре у области статусних права и предлаже мере за стварање услова за укључивање припадника дијаспоре у друштвени и политички живот Републике Србије»**, у оквиру чега тражи да тајни и јавни органи Србије престану да деле припаднике српске дијаспоре по било ком критеријуму, па и по критеријуму партијске припадности, јер партије из Србије немају право да делују изан Србије, те српска дијаспора на принципу саборности треба да из својих редова самостално именује:

1. седам својих посланика у Скупштину Србије као највиши законодавни орган Србије,
2. министра без портфеља,
3. помоћника министра у Министарству дијаспоре које по Закону о дијаспори и Србима у региону и према ст. 3 чл. 20 Устава Србије и даље треба да обавља послове дијаспоре и Срба у региону, које се мора повезати са научним институцијама у Србији и другим земљама да би успешније бранила положај српске дијаспоре и Срба у региону.

У прилогу достављам:

1. преглед нацрта одлука са седнице Савета за статусна питања дијаспоре одржане 6. и 7. јуна 2013. године,
2. видео снимак седнице Савета за статусна питања дијаспоре одржане 6. и 7. јуна 2013. године до прекида видео емитовања по одлуци службеника Канцеларије за статусна питања дијаспоре Звонка Шошевића, који можете погледати и на <http://www.ustream.tv/channel/savet-za-statusna-pitanja-dijaspora>

Мене можете контактирати на тел. +381 64 353 88 49
или на skype koloven1 или на bozzidar@inbox.ru

Координатор Савета за статусна питања дијаспоре
Божидар Митровић, доктор правних наука